

Sygn. akt III RC 156/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 marca 2019r.

Sąd Rejonowy w Mikołowie - Wydział III Rodzinny i Nieletnich w składzie:

Przewodniczący: SSR Magdalena Zając

Protokolant: Hanna Wojtuszek-Szewczyk

po rozpoznaniu w dniu 14 marca 2019 r. w Mikołowie

sprawy z powództwa małoletniego M. K. (1)

reprezentowanego przez przedstawiciela ustawowego T. K.

przeciwko K. K.

o podwyższenie alimentów

1. zasądza alimenty od pozwanego K. K. na rzecz małoletniego powoda M. K. (1) w wysokości po 650 (sześćset pięćdziesiąt) złotych miesięcznie płatne z góry do rąk matki małoletniego powoda- T. K., do dnia 20-go każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w terminie płatności poszczególnej raty, począwszy od dnia 14 marca 2019 roku, a to w miejsce alimentów orzeczonych wyrokiem Sądu Rejonowego w Mikołowie z dnia 13 października 2015 roku, w sprawie o sygnaturze akt III RC 81/15, zmienionego wyrokiem Sądu Okręgowego w Katowicach z dnia 16 marca 2016 roku, sygn. akt XVII RCa 42/16 w kwocie po 550 (pięćset pięćdziesiąt) złotych miesięcznie;
2. w pozostałej części powództwo oddala;
3. odstępuje od obciążania stron kosztami sądowymi;
4. zasądza od pozwanego K. K. na rzecz powoda kwotę 360 (trzysta sześćdziesiąt) złotych tytułem częściowego zwrotu kosztów zastępstwa adwokackiego;
5. wyrokowi w punkcie 1 nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

III RC 156/18

ZARZĄDZENIE

1. odnotować
2. odpis wyroku z klauzulą wykonalności doręczyć pełnomocnikowi powódki
3. kal. 21 dni lub z wpływem

M. dnia, 14 marca 2019

.....

Sygn. akt III RC 156/18

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 7 czerwca 2018 r. T. K. w imieniu małoletniego M. K. (1) domagała się podwyższenia alimentów zasądzonych wyrokiem Sądu Rejonowego w Mikołowie z dnia 13 października 2015 r. w sprawie o sygn. akt III RC 81/15, zmienionych na podstawie wyroku Sądu Okręgowego w Katowicach z dnia 16 marca 2016 r., sygn. akt XII RCa 42/16, od pozwanego K. K. na rzecz małoletniego M. K. (1) z kwoty po 550 zł miesięcznie do kwoty po 800 zł miesięcznie, począwszy od 1 maja 2018 r.

W uzasadnieniu wskazała, iż małoletni powód urodzony (...) pochodzi ze związku małżeńskiego T. K. i K. K., rozwiązanego przez rozwód wyrokiem Sądu Okręgowego w Katowicach z dnia 3 września 2009 r., w sprawie XVII RC 1538/08.

Na podstawie wyroku Sądu Okręgowego w Katowicach z dnia 16 marca 2016 r., sygn. akt XII RCa 42/16, podwyższono zasądzone przez Sąd Rejonowy w Mikołowie wyrokiem z dnia 13 października 2015 r. w sprawie o sygn. akt III RC 81/15, alimenty z kwoty po 450 zł miesięcznie do kwoty po 550 zł miesięcznie.

Matka małoletniego wskazała, iż od ostatniego obowiązku alimentacyjnego nastąpił wzrost kosztów utrzymania syna, bowiem powód jest w fazie intensywnego rozwoju, potrzebuje zdrowej i urozmaiconej diety, wspomaganej suplementami. Matka określiła miesięczny koszt utrzymania syna na kwotę 1900 zł, na którą składają się: wyżywienie – 500 zł-600 zł, zakup odzieży i obuwia – 200 zł, zajęcia dodatkowe (język angielski, niemiecki) – 80 zł i 50 zł za jednorazowy zakup podręczników, środki czystości – 60 zł-80 zł, telefon – 30 zł, kieszonkowe – 50 zł, rozrywka – 150 zł-200 zł, ferie, wakacje – 170 zł, leki – 100 zł, przy czym małoletni jest pod kontrolą kardiologa i wymaga raz w roku odbycia wizyty lekarskiej u specjalisty, której jednorazowy koszt to kwota 150 zł -200 zł. Małoletni rozpoczął leczenie ortodontyczne, zakup aparatu wyniósł 600 zł, natomiast co 6 tygodni niezbędna jest wizyta kontrolna w wysokości 150 zł oraz wizyty kontrolne stomatologiczne za dodatkowe 100 zł -150 zł miesięcznie. Matka chłopca podała, iż małoletni uczęszcza do szkoły podstawowej i z tego tytułu ponosi roczne koszty w wysokości: komitet rodzicielski – 50 zł, składki klasowe – 80 zł-100 zł, ubezpieczenie – 200 zł, wycieczki klasowe 600zł -800 zł, a nadto wydatki bieżące związane z przyborami szkolnymi – 150 zł -200 zł miesięcznie.

Przedstawicielka ustawowa małoletniego wskazała, iż ojciec nie zabiera syna do swojego miejsca zamieszkania, jak również na wakacje, nie współfinansując jednocześnie wyjazdów zaplanowanych przez matkę. Nie przekazuje synowi także prezentów na urodziny. W związku z tym że kontakty ojca z synem odbywają się dwa razy w miesiącu w Ł. w obecności psychologa, bowiem zaburzona jest relacja ojciec-syn, matka chłopca za każdym razem dowozi syna na spotkania z ojcem, ponosząc z tego tytułu dodatkowe koszty oraz poświęcając swój czas.

T. K. podała, iż małoletni zamieszkuje wraz z nią, dziadkami macierzystymi oraz wujkiem w domu stanowiącym jej własność. Przy czym koszty utrzymania nieruchomości, w części przypadającej na dziadków, obciążają wyłącznie matkę chłopca, bowiem rodzice przekazali jej dom w zamian za nieodpłatne prawo dożywotniego zamieszkiwania w budynku. Z tytułu utrzymania nieruchomości matka chłopca ponosi miesięczne koszty: woda – 50 zł, gaz – 50 zł, wywóz nieczystości – 75 zł, prąd – 145 zł, (...) i Internet – 105 zł. Dodatkowo raz do roku musi zapłacić podatek w wysokości 704 zł, zakupić opał na okres grzewczy w kwocie 6000 zł oraz na bieżące wydatki związane z utrzymaniem domu przeznaczyć 1000 zł.

Dodatkowo do kosztów utrzymania syna doliczyć należy wydatki związane z paliwem - 300 zł i korzystaniem z samochodu na potrzeby dziecka – 1200 zł (OC i przegląd samochodu) oraz bieżące naprawy, wymiana opon – 1000 zł.

T. K. podała, iż zatrudniona jest na podstawie umowy o pracę w (...) S.A. KWK (...) na stanowisku inspektora nadzoru na powierzchni za wynagrodzeniem 1600 zł -2000 zł, a nadto otrzymuje 14 pensję w kwocie 3444,57 zł.

Matka chłopca podkreśliła, uzasadniając pozew iż od początku narodzin syna, dokłada wszelkich starań w jego opiekę i wychowanie, zatem jej obowiązek alimentacyjny względem dziecka jest realizowany, a oprócz tego pokrywa ona większość kosztów utrzymania syna. Argumentowała, że pozwany jako rencista górniczy może otrzymywać

świadczenie rekompensacyjne z tytułu utraty prawa do bezpłatnego węgla i należy ustalić czy zwracał się do (...) S. A, o wypłatę deputatu bądź innych środków.

Pozwany K. K. domagał się oddalenia powództwa w całości. Podał, iż jego sytuacja nie uległa zmianie od ostatniego rozstrzygnięcia w przedmiocie obowiązku alimentacyjnego. Wskazał, iż poza rentą nie otrzymuje żadnych innych świadczeń, w tym deputatu węglowego czy ekwiwalentu za węgiel.

Na dalszym etapie postępowania strony podtrzymały stanowiska procesowe w sprawie.

Sąd ustalił, co następuje:

Małoletni M. K. (1), urodzony (...) pochodzi ze związku małżeńskiego T. K. i K. K., rozwiązanego przez rozwód wyrokiem Sądu Okręgowego w Katowicach z dnia 3 września 2009 r., w sprawie XVII RC 1538/08.

Wyrokiem z dnia 16 marca 2016 r. Sąd Okręgowy w Katowicach, sygn. akt XVII RCa 42/16 zmienił wyrok Sądu Rejonowego w Mikołowie z dnia 13 października 2015 r., w sprawie III RC 81/15 o podwyższenie alimentów i zasądził od pozwanego K. K. na rzecz małoletniego M. K. (1) alimenty w kwocie po 550 zł miesięcznie, poczynając od 16 marca 2016 r., w miejsce dotychczasowych rat alimentacyjnych orzeczonych wyrokiem Sądu Rejonowego w Mikołowie z dnia 23 stycznia 2013 r., sygn. akt III RC 220/12.

W dacie orzekania o obowiązku alimentacyjnym M. K. (1) miał 11 lat i realizował obowiązek szkolny. Wówczas matka chłopca określiła koszt jego utrzymania na kwotę ponad 1800 zł miesięcznie i żądała podwyższenia alimentów do kwoty po 800 zł miesięcznie, wskazując, iż koszty utrzymania chłopca poważnie wzrosły. Małoletni pozostawał pod opieką kardiologiczną oraz stomatologiczną. Wówczas zalecono także leczenie ortodontyczne, co wiązało się z zakupem aparatu w kwocie 3600 zł za dwa łuki oraz wizytami kontrolnymi raz na kwartał w kwocie 100 zł-200 zł. Małoletni nie przyjmował na stałe żadnych leków. Chłopiec uczęszczał na dodatkowe zajęcia z nauki pływania, na które matka wydatkowała miesięcznie kwotę 160 zł oraz z języka angielskiego w kwocie 100 zł miesięcznie. Chłopiec wyjeżdżał na wycieczki szkolne, a ponadto na wyjazdy wakacyjne i ferie organizowane przez matkę, w których nie partycypował pozwany.

(dowód: odpis aktu urodzenia małoletniego, 65, akta sprawy III RC 81/15, w tym wyrok SR Mikołów z dnia 13.10.2015 r., wyrok SO Katowice z dnia 16.03.2016 r., XVII RCa 42/16 oraz dokumenty złożone do akt sprawy, protokoły rozpraw).

Pozwany liczył wówczas 51 lat, jego jedynym źródłem utrzymania była renta w kwocie 2274 zł, którą otrzymywał z uwagi na orzeczenie o całkowitej niezdolności do pracy. Prowadził jednoosobowe gospodarstwo domowe. Był po przebytej operacji zaćmy. Miał zaległości z tytułu niedopłaty za czynsz własnościowego mieszkania w kwocie 800 zł oraz należnych kosztów sądowych w kwocie 900 zł związanych z toczącą się sprawą o kontakty z małoletnim. Posiadał czternastoletni samochód marki V. (...), niemniej ze względu na wadę wzroku nie był w stanie samodzielnie go prowadzić. Korzystał z samochodu podczas wizyt lekarskich w K. lub kiedy odbierał syna ze szkoły. Wówczas prosił po pomoc kolegę, który był jego kierowcą. Poza samochodem posiadał garaż, płacąc za niego co kwartał jedynie podatek w kwocie 40 zł. Na leki przeznaczał 120 zł miesięcznie. Na stałe jego wydatki składały się opłaty za czynsz 350 zł miesięcznie, (...)–60 zł miesięcznie, co dwa miesiące opłaty za światło w wysokości 170 zł oraz za gaz 42 zł. Opłacał podatek od nieruchomości.

T. K. miała 41 lat, zatrudniona była w (...) KWK (...) na stanowisku specjalisty za wynagrodzeniem 2054 zł miesięcznie, z dodatkowych świadczeń raz do roku otrzymywała „Barbórkę” oraz deputat węglowy. Wypłata 14 pensji została wstrzymana na okres dwóch lat. Wspólne gospodarstwo domowe prowadziła wraz z małoletnim synem oraz partnerem A.. Wszyscy zajmowali piętro domu jednorodzinnego, którego była właścicielką. Parter budynku użytkowali dziadkowie macierzyści oraz brat matki chłopca. Całość kosztów utrzymania domu obciążała wyłącznie przedstawicielkę ustawową małoletniego powoda, bowiem niska emerytura jej rodziców uniemożliwiała im partycypację w kosztach utrzymania nieruchomości, natomiast brat pozostawał bez pracy. Matka chłopca spłacała

pożyczkę zaciągniętą w pracy w kwocie 15 000 zł na wymianę instalacji ogrzewania domu z miesięczną ratą 750 zł oraz pożyczkę w banku (...) w kwocie 1500 zł na zakup aparatu ortodontycznego dla syna, z ratą 150 zł. Poza domem była właścicielką samochodu marki T. (...) rocznik 2006 r., który samodzielnie użytkowała.

(dowód: akta XVII C 992/15, w tym: wyrok Sądu Okręgowego w Katowicach z dnia 14/02/2017 r., dokumenty złożone do akt sprawy w tym zaświadczenia o wynagrodzeniu, przeprowadzone wywiady środowiskowe kuratora, protokół przesłuchania stron postępowania).

W przedmiotowej sprawie Sąd badał czy w przeciągu ponad dwóch lat tj. od momentu ostatniej regulacji w przedmiocie alimentów, tj. od dnia 16 marca 2016 r. – daty prawomocności wyroku alimentacyjnego, nastąpiła istotna zmiana stosunków uzasadniająca ich podwyższenie zgodnie z żądaniem pozwu.

Obecnie małoletni S. ma 14 lat. Nadal realizuje obowiązek szkolny, jest zdrowy, nie przyjmuje na stałe żadnych leków. Rozwija się prawidłowo. Kontynuuje zarówno leczenie kardiologiczne jak i ortodontyczne, przy czym aktualnie matka chłopca ponosi koszty wizyt kwartalnych u ortodonta w kwocie 100 zł-150 zł. Małoletni nadal uczęszcza na zajęcia z języka angielskiego, przy czym koszty te są niższe niż poprzednio, bowiem obecnie wynoszą 80 zł. Dodatkowo korzysta z korepetycji z matematyki, 30 zł za jedną lekcję. Zaprzestał nauki pływania.

Pozwany liczy obecnie 54 lata, jego sytuacja życiowa nie zmieniła się, bowiem nadal z tytułu całkowitej niezdolności do pracy otrzymuje rentę, niemniej w wyższej wysokości – 2356 zł. Renta jest jego jedynym źródłem dochodu. Nie jest emerytem ani rencistą (...) S.A. KWK (...), wobec czego nie są mu wypłacane deputat węglowy ani świadczenie rekompensacyjne z tego tytułu. Nadal mieszka sam w mieszkaniu własnościowym, ponadto jest właścicielem garażu oraz samochodu, który jest mu potrzebny, aby mógł się dostać na wizyty lekarskie, na które zawozi go osoba trzecia. Aktualnie nie ma żadnych zobowiązań, spłacił wszystkie zadłużenia. Ponosi stałe opłaty za czynsz wraz z wliczonym funduszem remontowym w kwocie 430 zł. W czynsz ponadto wliczona jest woda i ogrzewanie. Ponadto co dwa miesiące opłaca prąd w kwocie 205 zł i gaz w wysokości 35 zł. Na jedzenie wydaje około 450 zł, środki higieny osobistej i chemię gospodarczą około 100 zł, na ubrania przeznaczają co miesiąc około 80 zł. Kupuje co miesiąc krople do oczu za 80 zł i leki kardiologiczne za 10 zł.

Kontakty ojca z synem odbywają się regularnie, dwa razy w miesiącu w obecności psychologa w (...) w Ł.. Pozwany pamięta o synu, w każde święta czy jego urodziny daje mu upominek, czasami na prośbę syna przekazuje mu określoną kwotę pieniężną. Ponadto wykazuje chęć zakupu małoletniemu odzieży, niemniej matka chłopca odmawia, argumentując to brakiem wiedzy kto będzie kierowcą samochodu oraz twierdząc, że kupione rzeczy nie pasują. W zeszłym roku pozwany kupił spodnie dla syna. W tym roku kupił synowi części do roweru za 100 zł i rękawice rowerowe za około 100 zł.

(dowód: zaświadczenie ZUS z dnia 20.11.18 r., k. 99, zaświadczenie lekarza medycyny pracy, k. 100, zaświadczenie lekarza chorób oczu, k. 101, pisma (...), k. 109, zeznania K. K., k. 157-159).

Przedstawicielka ustawowa małoletniego T. K. ma 44 lata, nadal jest zatrudniona w (...) KWK (...) na stanowisku specjalisty, niemniej w wyższej kwocie niż poprzednio, bowiem otrzymuje 2268,66 zł miesięcznie. Dodatkowo ma wypłacane świadczenia z tytułu barbórki, deputatu węglowego oraz ponownie wznowioną wypłatę czternastki. W 2017 roku z tego tytułu otrzymała łącznie kwotę 10 988,71 zł. Ponadto nadal jest właścicielką domu, w którym zamieszkuje wspólnie z małoletnim, dziadkami oraz bratem, ponosząc jednocześnie całość kosztów związanych z jego utrzymaniem. Okolicznością nową jest wyłącznie fakt, iż rozstała się z partnerem. Obecnie spłaca jedynie pożyczkę zaciągniętą w pracy w kwocie 15 000 zł z miesięczną ratą 500 zł. Na utrzymanie małoletniego M. składają się następujące wydatki: wycieczki szkolne 2, 3 razy do roku 20 zł -50 zł, przy czym dwa razy do roku syn wyjeżdża na kilkudniową wycieczkę – wówczas koszt wynosi 200 zł-450 zł, kieszonkowe – 50 zł, odzież i obuwie – 100 zł -150 zł, rozrywka – 70 zł, wyżywienie – 450 zł, środki czystości – 60 zł, zajęcia dodatkowe z języka angielskiego i matematyki – 200 zł. Dodatkowo matka chłopca raz do roku ponosi koszty związane z jego ubezpieczeniem – 200 zł, opłatą za komitet rodzicielski – 50 zł, opłaca składkę klasową – 80 zł. Przedstawicielka ustawowa dziecka organizuje synowi

wyjazdy wakacyjne, wówczas koszt to kwota około 1000 zł-1400 zł, natomiast koszt wyjazdu zimowego to kwota 1000 zł.

(dowód: zaświadczenie lekarskie lekarza ortodonta, k. 9 akt, faktury i rachunki, k. 10-27, 33 umowa z biurem podróży, k. 28-32, decyzja Wójta Gminy O. w sprawę wysokości podatku, k. 34 akt, blankietu opłat komunalnych, k. 35-37 akt, potwierdzenia przelewów, k. 38-58, zaświadczenia o wynagrodzeniu i zatrudnieniu matki małoletniego powoda, k. 59-60, 80-81, 105-106, 107-108, potwierdzenia ubezpieczenia OC, k. 61, zaświadczenie ZUS z dnia 20.11.18 r., k. 99, zaświadczenie lekarza medycyny pracy, k. 100, zaświadczenie lekarza chorób oczu, k. 101, pisma (...), k. 109, zeznania T. K., k. 153-154).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie powołanych dowodów z dokumentów, których autentyczności i wiarygodności żadna ze stron nie kwestionowała. Jednocześnie należy mieć na uwadze, iż Sąd oceniając zgromadzony materiał w myśl art. 233 § 1 k.p.c. ocenia wiarygodność i moc dowodów według własnego przekonania na podstawie wszechstronnego rozważenia zebranego materiału, w tym wyjaśnień informacyjnych stron, oświadczeń, zarzutów przez nie zgłaszanych, jak i ich zachowania się w trakcie procesu (tak Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 24 marca 1999 roku, I PKN 632/98).

Za wiarygodne Sąd ocenił zeznania T. K. przesłuchanej na okoliczność usprawiedliwionych potrzeb małoletniego powoda oraz możliwości majątkowych i zarobkowych jego matki, bowiem Sąd nie doszukał się w zeznaniach tych niejasności ani sprzeczności, które podważałyby prawdziwość przytaczanych przez nią faktów. Zeznania te potwierdziły jednakowo, iż koszty utrzymania małoletniego kształtują się na podobnym poziomie co poprzednio, a nieznaczny ich wzrost spowodowany jest wyłącznie faktem, iż małoletni urosł, nie natomiast nagłym wzrostem potrzeb chłopca. Powyższe znalazło również potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym zgromadzonym w toku postępowania.

Zeznania pozwanego zostały przez Sąd uznane za wiarygodne w takim zakresie, w jakim pozostają one zgodne z zasadami logiki oraz doświadczenia zawodowego, a także – korelują z pozostałym materiałem dowodowym w sprawie. Co do łożenia na rzecz syna ponad orzeczony obowiązek alimentacyjny, Sąd uznał za wiarygodne twierdzenia pozwanego, albowiem zeznania te były logiczne i konsekwentne, a ponadto okoliczność tę przyznała także matka małoletniego.

Ustalając przeciętny miesięczny koszt utrzymania małoletniego powoda Sąd wziął zasadniczo pod uwagę treść zeznań matki chłopca oraz przedłożone do akt sprawy dokumenty potwierdzające wysokość kosztów związanych z jego utrzymaniem. Mając dodatkowo na względzie wiek dziecka, konieczność zapewnienia mu właściwych warunków rozwoju zarówno pod względem fizycznym, psychicznym, jak i ogólnopoznawczym, oraz biorąc pod uwagę całokształt zebranego w sprawie materiału dowodowego, a nadto kierując się zasadami logiki i doświadczenia życiowego Sąd przyjął za uzasadnione koszty utrzymania małoletniego na poziomie wskazanym przez T. K., przy czym Sąd uwzględnił, iż powoływane przez matkę chłopca okoliczności związane z jego leczeniem kardiologicznym, które jest w istocie bezpłatne, jak również ortodontycznym nie są okolicznościami nowymi, lecz stanowią kontynuację leczenia rozpoczętego już wcześniej.

Sąd oddalił wniosek dowodowy w postaci dokumentów złożonych przez pozwanego na rozprawie w dniu 8 listopada 2018 r., bowiem dokumenty te złożone zostały z uchybieniem terminu, a ich treści nie wskazywał, iż ich złożenie nie mogło nastąpić w zakreślonym przez Sąd terminie.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z treścią art. 138 kro, dopuszczalna jest zmiana wysokości obowiązku alimentacyjnego rodzica na rzecz jego dziecka. Podstawą zmiany rozstrzygnięcia jest zmiana stosunków. Zakres zaś tego obowiązku zależy od usprawiedliwionych potrzeb powodów, oraz możliwości majątkowych i zarobkowych osób zobowiązanych do alimentacji – art. 135 kro. Podnieść przy tym należy, że nie każda zmiana stosunków po stronie usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego do alimentów oraz po stronie zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego stanowi

podstawę do zmiany wysokości świadczenia, ale jedynie zmiana istotna. Taką zmianą może więc być zwiększenie lub zmniejszenie potrzeb uprawnionego, ale też zwiększenie lub zmniejszenie możliwości zarobkowych zobowiązanego. Do zmiany sytuacji majątkowej dochodzi także w przypadku zmiany dochodów stron, przesunięć w ich majątku; zwiększenia się, bądź zmniejszenia koniecznych wydatków i kosztów utrzymania; uzyskania nowych możliwości zarobkowania, bądź też w przypadku utraty dotychczasowych a także w przypadku zwiększenia się, bądź zmniejszenia liczby osób pozostających na ich utrzymaniu. Te przesłanki, określone w art. 135 kro, wyznaczają zakres obowiązku alimentacyjnego, muszą więc zostać ustalone w postępowaniu o zmianę wysokości alimentów. Przedmiotem badania jest zawsze okres od ostatniego wyroku, ugody, bądź umowy ustalającej wysokość alimentów.

W ocenie Sądu w przedmiotowej sprawie nie doszło do takiej zmiany stosunków, która uzasadniałaby zmianę orzeczenia w zakresie alimentów poprzez ich podwyższenie do kwoty po 800 zł miesięcznie na rzecz małoletniego M.. Wskazania wymaga, iż matka powoda w poprzedniej sprawie o podwyższenie alimentów do kwoty również po 800 zł, powoływała się na tożsame okoliczności co w niniejszej sprawie, a to znaczny wzrost kosztów utrzymania małoletniego spowodowany m.in. jego leczeniem. Tymczasem z treści pozwu i załączonych doń dokumentów nie wynika, by w stopniu istotnym od czasu ostatniego uregulowania świadczeń alimentacyjnych uległa zmianie sytuacja małoletniego spowodowana jakąś sytuacją losową czy też związana z wpływem znacznego okresu czasu, który sprawia, że dotychczasowe świadczenia alimentacyjne straciły na sile nabywczej. Potrzeby małoletniego nie zmieniły się wskutek zajścia nadzwyczajnych okoliczności, lecz wobec faktu, że chłopiec jest starszy, rośnie. Trudno zatem uznać za wiarygodne, iż od czasu ostatniego orzeczenia ustalającego wysokość alimentów, a to po upływie 2 lat jego koszty znacząco wzrosły. Małoletni prawidłowo się rozwija, a koszty związane z leczeniem kardiologicznym syna nie są okolicznością nową, bowiem jak sama zeznała matka chłopca, małoletni od urodzenia jest po opieką kardiologa, a leczenie odbywa się w ramach NFZ. Obecnie małoletni nie przyjmuje na stałe żadnych leków. Jest diagnozowany neurologicznie, niemniej wszystkie wizyty kontrolne są refundowane przez NFZ. Małoletni M. kontynuuje również leczenie ortodontyczne, które chłopiec rozpoczął przed dwoma laty, zatem okoliczność ta również istniała w dacie orzekania o ostatnim obowiązku alimentacyjnym, przy czym obecnie matka dziecka ponosi koszty związane wyłącznie z wizytami kontrolnymi co 3 miesiące w kwocie 100 zł-150 zł, bowiem syn zmienił aparat na stały, za który matka zapłaciła jednorazowo kwotę 600 zł. Chłopiec kontynuuje edukację szkolną, jest uczniem VII klasy szkoły podstawowej, nie korzysta z obiadów szkolnych. Małoletni uczęszcza na dodatkowe zajęcia z języka angielskiego w kwocie 80 zł za miesiąc oraz z raz w tygodniu na korepetycje z matematyki. Koszt za jedną lekcję wynosi 30 zł. Nie sposób zatem stwierdzić, iż potrzeby małoletniego są wyższe niż przeciętnego dziecka w jego wieku. Natomiast koszty związane z opłatą za benzynę, oraz utrzymaniem samochodu, z uwagi na ich charakter i wiek małoletniego, obciążają wyłącznie przedstawicielkę ustawową, jako osobę korzystającą z tego dobra w przeważającej mierze.

Z drugiej strony w sprawie o alimenty badaniu podlegają możliwości majątkowe i zarobkowe osoby zobowiązanej. Od ostatniego orzeczenia o obowiązku alimentacyjnym zmieniła się sytuacja majątkowa pozwanego, który aktualnie otrzymuje wyższe świadczenie rentowe, obecnie wypłacana renta wynosi 2356 zł miesięcznie. Co istotne poza kwotą renty pozwany nie utrzymuje żadnych dodatkowych środków w postaci deputatu węglowego czy świadczeń rekompensacyjnych. Podkreślenia wymaga, iż pozwany nadal nie może podjąć żadnego zatrudnienia z uwagi na całkowitą niezdolność do pracy, co czyni zasadnym przyjęcie, iż jego możliwości zarobkowe są niewielkie, kształtujące się na poziomie 2300 zł miesięcznie. Sąd miał także na uwadze, iż pozwany dysponując skromnym dochodem, stara się w miarę swych możliwości czynić synowi prezenty, kupować odzież, części do roweru, przekazywać określone kwoty na urodziny czy święta. Pozwany regularnie spotyka się z synem w (...) w obecności psychologa, dwa razy w miesiącu.

Wskazać również należy, iż zmieniła się sytuacja majątkowa matki małoletniego powoda, która uzyskuje wyższe wynagrodzenie aniżeli w dacie wydania orzeczenia w przedmiocie alimentów, bowiem jej miesięczny dochód to kwota około 2268,66 zł. Dodatkowo ma wypłacane świadczenia z tytułu barbórki, czternastki, deputatu węglowego. W 2017 roku z tego tytułu otrzymała łącznie kwotę 10 988,71 zł.

Analiza stanu faktycznego istniejącego w czasie, gdy wydawany był przez Sąd Okręgowy w Katowicach wyrok alimentacyjny oraz istniejącego w chwili obecnej prowadzi do wniosku, że doszło do zmiany przesłanek wpływających na wysokość obowiązku alimentacyjnego. Przy czym aktualna sytuacja materialna i życiowa stron, w ocenie Sądu,

uzasadniała podwyższenie alimentów na rzecz małoletniego M. jedynie w nieznacznym zakresie, a to do kwoty po 650 zł miesięcznie. Tak ustalone zobowiązanie, na obecnym etapie postępowania mieści się w możliwościach płatniczych pozwanego, który ze względu na uszkodzenie siatkówki i pogarszającą się w związku z tym wadą wzroku, będąc całkowicie niezdolnym do pracy, nie jest w stanie osiągać wyższych dochodów. Natomiast zwiększenie wysokości otrzymywanego przezeń świadczenia rentowego, jest wynikiem waloryzacji każdego roku rent i emerytur.

Nadmienić należy, że obowiązek alimentacyjny matki małoletniego nie może wyczerpywać wyłącznie starania o bieżące sprawy związane z wychowaniem i utrzymaniem syna, ale także winna ona ponosić finansowy udział w tym zakresie. Jednocześnie mając na uwadze fakt, że zwiększone potrzeby chłopca są konsekwencją upływu czasu, a nie sytuacji losowej, która doprowadziła do wyższych wydatków, Sąd zasądził alimenty od daty wyroku. W pozostałej części powództwo jako niezasadne polegało oddaleniu.

Sąd nie obciążył stron postępowania kosztami sądowymi, uznając, iż ich sytuacja majątkowa uzasadnia zastosowanie dobrodziejstwa wynikającego z art. 102 k.p.c.

O kosztach zastępstwa procesowego orzeczono po myśl art. 100 k.p.c. w zw. z § 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 2015r., poz.1800), ustalając, iż małoletni powód utrzymał się ze swoim żądaniem w 40 %.

Zgodnie z treścią art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c. Sąd z urzędu nadał wyrokowi w punkcie 1 rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt III RC 156/18

ZARZĄDZENIE

1. odnotować;
2. odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikom stron:
  - adw. M. K. (2),
  - r.pr. A. Ł.;
3. kal. 14 dni lub z wpływem.

M., dnia 1 kwietnia 2019 r. Sędzia: